

«българитѣ за чужды, защото по-многого въ тѣзи
«орда бѣхъ наши братья славены, които и до
«днесъ вардѣхъ своята народность, когато, напро-
«тивъ, отъ чуждеплеменницѣтъ нищо не останѣ.
«Еще твърдѣ е за забѣлѣване, че сичкитѣ наз-
«ванія на градове, предѣлы, рѣки и селенія, въ
«мѣстата завладѣни отъ дунавскитѣ българи, сѣ
«Славенскы.» И тъй, като отхвърлимъ предполо-
женіята, какъвъ фактъ ще получимъ? — «Бъл-
гаритѣ сѣ славенско племе.»

Оттука можемъ да заключимъ, че преди да са
отцѣпѣтъ дунавскитѣ българи отъ останѣлитѣ на
Волга или отъ Камскитѣ българи, несумнѣнно тѣ
сѣсѣствахъ цѣло едно племе отъ славенскый родъ⁽¹²⁾; за
туй първитѣ по-лесно са слѣхъ сѣ балканскы-
тѣ или трако-мизійскы славены, а другитѣ са по-
гълнѣхъ отъ татаро-монголскыя елементъ или сѣв-
сѣмъ са потурчихъ, като прѣхъ мохаметанската
вѣра, тъй какъто останѣлитѣ отъ тѣхъ са по-
русихъ. —

Колкото за производството на Българското име,
ный вѣрно сподѣлямы мнѣніето на извѣстныя рус-
скый историкъ, Булгаринъ, който пише: че назва-
ніето българи или болгары е разваленото, искри-
вено отъ чуждоземнитѣ писатели славенско прозва-
ніе — Волгари, т. е. жители приволски. Волохи,⁽¹³⁾

(12) Споредъ истого Григорьсва, пакъ тамъ, намѣрва-
мы не едно или двѣ, но нѣколко племена българскы, като:
собственно Българи приволски, б. сребърны (нукратскы),
б. тимитюзы, б. гершманскы, б. хвалисеки, хвалисы
или пижии. — За сичкитѣ глед. по-нататѣкъ въ исторіята
на българитѣ.

(13) Слѣщійтъ Несторъ нарича и Френцитѣ и Италици-